

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

04 iunie 2014

mun.Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Nicolae Gordilă,

Judecători - Elena Covalenco, Ion Guzun,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de procurorul în cadrul Procuraturii de nivelul Curții de Apel Chișinău, Miron Constantin în privința lui Munteanu Vitalie și de avocatul Valuța Vladimir în numele lui Limintovschi Corneliu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 februarie 2014 în cauza penală în privința lui

Munteanu Vitalie Dumitru, născut la 16 august 1981, originar și domiciliat în or.Hîncești, str.A.Donici 4,
și

Limintovschi Corneliu Mircea, născut la 13 septembrie 1983, originar și domiciliat în or.Hîncești, str.Chișinăului 7, ap.25.

Termenul examinării cauzei:

1. 12.06.2012 - 16.04.2013 - prima instanță,
2. 30.05.2013 - 13.02.2014 - instanța de apel,
3. 06.05.2014 - 04.06.2014 - instanța de recurs.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Centru, mun.Chișinău din 16 aprilie 2013, Munteanu Vitalie a fost condamnat în baza art.217 alin.(4) lit.b) Cod penal la 11 luni și 29 zile închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate în domeniul administrării substanțelor narcotice, psihotrope sau a analoagelor lor pe un termen de 2 ani, iar Limintovschi Corneliu a fost condamnat în baza art.27, 217¹ alin.(4) lit.d) Cod penal la 4 ani și 8 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate în domeniul administrării substanțelor narcotice, psihotrope sau a analoagelor lor pe un termen de 3 ani.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit că Limintovschi Corneliu, prin înțelegere prealabilă și de comun acord cu alte persoane neidentificate, au păstrat în subsolul casei din or.Hîncești, str.Chișinăului 7, în scop de înstrăinare ilegală, o perioadă nedeterminată de timp, substanțe narcotice care, la 18 aprilie 2012, aproximativ pe la orele 02.15, avînd scopul punerii în circulație a substanțelor narcotice, prin înstrăinarea lor, le-a transportat cu automobilul de model „BMW”, cu n/î CM AG 913, la parcare restaurantului „McDonalds” din bd.Dacia intersecție cu bd.Decebal, mun.Chișinău, cînd în cadrul efectuării cercetărilor la fața locului a automobilului, în prezența proprietarului Munteanu Vitalie, pe bancheta din spate a salonului s-a depistat și ridicat o sacoșă din polietilenă de culoare verde în interiorul căreia se afla o substanță solidă în forme de patrulete regulate de culoare cafenie întunecată, cu miros specific care, conform raportului de constatare tehnico-științifică nr.1347 din 18 aprilie 2012, reprezintă hașiș, cu masa totală de 2210,17 grame, ce constituie proporții deosebit de

mari.

Tot, la 20 aprilie 2012, în cadrul cercetării la fața locului a subsolul casei din str.Chișinăului 7, or.Hîncești, în care locuia inculpatul Limintovschi Corneliu, în prezența acestuia s-a depistat un pachet de folie de staniol în care se afla o substanță solidă cleioasă, de culoare cafenie, formă dreptunghiulară, cu miros specific care, conform raportului de expertiză nr.1748 din 17 mai 2012, reprezintă hașiș, cu masa de 38,15 grame, ce constituie proporții deosebit de mari, pe care acesta le păstra și le-a transportat în mun.Chișinău pentru înstrăinare.

Munteanu Vitalie, la 18 aprilie 2012, aproximativ la orele 02.15, la rugămintea lui Limintovschi Corneliu, care avea scopul de a transporta și a realiza pe teritoriul mun.Chișinău substanțe narcotice, a transportat cu automobilul propriu de model „BMW”, cu n/î CM AG 913, la parcare auto a restaurantului „McDonalds” din mun.Chișinău la intersecția bd.Dacia cu str.Decebal, o sacoșă din polietilenă de culoare verde în interiorul căreia se afla o substanță solidă în forme de patrulare regulate de culoare cafenie întunecată, cu miros specific care, conform raportului de constatare tehnico-științifică nr.1347 din 18 aprilie 2012, reprezintă hașiș, cu masa totală de 2210,17 grame, care constituie proporții deosebit de mari, pe care acesta a transportat-o în mun.Chișinău fără scop de înstrăinare.

Tot el, Munteanu Vitalie, într-o perioadă nedeterminată de timp în anul 2012, a păstrat la domiciliul său din or.Hîncești, str.A.Donici 4, o sacoșă de polietilenă în care se afla o masă vegetală uscată mărunțită de culoare verde, cu miros specific de marijuana, ce ulterior, la 26 aprilie 2012, ora 11.30, a fost depistată la cet.Munteanu Galina în coletul de haine, care era transmis pentru deținutul Munteanu Vitalie în Penitenciarul nr.13, fiind ridicată de colaboratorii penitenciarului.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul O.Kelsa și avocatul V.Valuța în numele inculpatului C.Limintovschi, care au solicitat:

- procurorul, casarea acesteia din motivul blîndeței pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui V.Munteanu în baza art.217 alin.(4) lit.b) Cod penal să-i fie stabilită pedeapsa de 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții legate de circulația substanțelor narcotice pe un termen de 4 ani, iar lui C.Limintovschi în baza art.27,217¹ alin.(4) lit.d) Cod penal - 9 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de circulația substanțelor narcotice pe un termen 5 ani, motivînd că instanța a apreciat corect circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei, însă la stabilirea pedepsei nu a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, că pedeapsa numită nu va atinge scopul de reeducare a inculpaților, deoarece V.Munteanu a fost condamnat anterior, însă concluzii necesare nu și-a făcut și a săvîrșit din nou o infracțiune gravă, iar C.Limintovschi prin acțiunile sale a pus în pericol viața a mai multor persoane, infracțiunea comisă de acesta prezintînd un pericol sporit pentru societate;

- avocatul, în numele lui C.Limintovschi, care a solicitat să-i fie aplicată acestuia o pedeapsă neprivativă de libertate sub formă de amendă, cu aplicarea art.79 Cod penal, invocînd că inculpatul a recunoscut vina personal pînă la începerea cercetării judecătorești și a solicitat ca cauza să fie judecată în baza probelor administrate în faza de urmărirea penală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 februarie 2014, a fost respins ca nefondat apelul avocatului V.Valuța în numele inculpatului C.Limintovschi, și admis apelul procurorului, casată parțial sentința, în partea pedepsei aplicate inculpatului C.Limintovschi, cu pronunțarea unei noi hotărîri în partea dată

potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui C.Limintovschi recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.27,217¹ alin.(4) lit.d) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa de 7 ani închisoare, în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate în domeniul administrării substanțelor narcotice, psihotrope sau a analoagelor lor pe un termen de 4 ani. În rest sentința a fost menținută.

Instanța de apel a menționat că, la stabilirea pedepsei inculpatului C.Limintovschi de către prima instanță au fost aplicate prevederile art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, reducând cu o treime limita de pedeapsă prevăzută de sancțiunea art.217¹ alin.(4) lit.d) Cod penal, însă nu a acordat deplină eficiență principiilor generale de aplicare a pedepsei, consfințite în art.61, 75 Cod penal și nu a ținut seama că norma respectivă prevede reducerea cu o treime nu numai a limitei minime, dar și a limitei maxime de pedeapsă prevăzută de lege, aplicându-i astfel acestuia o pedeapsă individualizată contrar prevederilor legale. Astfel, instanța a concluzionat că, în vederea reparării erorii de drept comise de prima instanță, urmează a se casa sentința în partea stabilirii pedepsei acestuia cu pronunțarea în partea data a unei noi hotărâri.

Totodată, la stabilirea pedepsei inculpatului C.Limintovschi instanța de apel, reținând prevederile art.61, 75 Cod penal și, reieșind din gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana inculpatului, care se caracterizează negativ, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării acestuia, precum și că scopul pedepsei penale este restabilirea echității sociale și prevenirea de noi infracțiuni de către condamnați, a conchis că corijarea și reeducarea acestuia este posibilă doar prin izolarea lui de societate, cu stabilirea pedepsei închisorii, ținându-se seama de prevederile art.364¹ Cod de procedură penală, concluzionând că nu există motive pentru aplicarea prevederilor art.79 Cod penal în privința acestuia.

Astfel, instanța a considerat nefondat apelul avocatului V.Valuța în numele inculpatului C.Limintovschi, privind aplicarea unei pedepse neprivative de libertate, deoarece conform considerentelor relatate mai sus s-a concluzionat asupra pedepsei aplicate lui C.Limintovschi, în sensul înăsprii.

De asemenea, instanța a conchis că pedeapsa principală aplicată inculpatului D.Munteanu de către prima instanță este stabilită în limitele legii, la care s-a acordat o deplină eficiență prevederilor art.61, 75 Cod penal, aplicându-se motivat pedeapsa închisorii în limitele sancțiunii art.217 alin.(4) lit.b) Cod penal, menționând că inculpatul a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, se caracterizează pozitiv, are la întreținere un copil minor, în legătură cu ce a considerat temeiul invocat de procuror, precum că acestuia i-a fost stabilită o pedeapsă prea blândă, nu este întemeiat.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de procurorul C.Miron și avocatul V.Valuța în numele inculpatului C.Limintovschi, care au solicitat:

- procurorul care, invocând temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6), 10) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a acesteia, doar în partea stabilirii pedepsei inculpatului V.Munteanu, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată, pe motiv că la aplicarea pedepsei inculpatului nu s-a ținut cont de gravitatea și pericolul social al infracțiunii comise, care face parte din categoria celor grave, cât și gramajul substanțelor narcotice depistate și ridicate, că acesta anterior a fost judecat și din nou a comis infracțiune, ceea ce denotă faptul că nu și-a corectat comportamentul;

- avocatul în numele inculpatului C.Limintovschi care, invocând temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei și pronunțarea

unei noi hotărîri, prin care acestuia, în temeiul art.79 Cod penal, să-i fie aplicată pedeapsa sub formă de amendă, motivînd că instanța de apel nu a luat în considerație că inculpatul a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, a recunoscut vina, s-a căit sincer în cele săvîrșite, de starea gravă a sănătății lui, de caracteristica pozitivă, că are la întreținere pe mama, care este pensionară și grav bolnavă, că a solicitat soluționarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, care prevede reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzută de lege în cazul pedepsei cu închisoarea, instanța de apel nu a redus pedeapsa cu 1/3 din ambele limite minime și maxime, reducînd-o doar din limita maximă.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestora din următoarele considerente.

Potrivit textelor recursurilor, recurenții invocă ca temei de casarea deciziei instanței de apel art.427 alin.(1) pct.6), 10) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrea instanței de apel conține o eroare de drept atunci cînd instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, ori s-au aplicat pedepsei individualizate contrar prevederilor legii.

Analizînd aceste temeiuri în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că nici unul din ele nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului declarat, lipsind temeiuri de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel în cauză.

După cum rezultă din textul recursurilor, autorii acestora sînt de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de fond, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor lui V.Munteanu și C.Limintovschi și, critică hotărîrea dată numai în latura stabilirii pedepsei inculpaților, procurorul considerînd că pedeapsa stabilită lui V.Munteanu este prea blîndă, iar avocatul V.Valuța – că pedeapsa stabilită lui C.Limintovschi este prea aspră.

La acest capitol, Colegiul penal constată că instanța de apel just a admis apelul procurorului în latura stabilirii pedepsei inculpatului C.Limintovschi, concluzionînd că la soluționarea chestiunii cu privire la stabilirea pedepsei, prima instanță nu a acordat deplină eficiență prevederilor art.7, 61, 75 Cod penal.

Astfel, conform prevederilor art.61, 75 Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Pedeapsa penală este o măsură de constrîngere statală și un mijloc de corectare și reeducare a inculpatului, și are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea vinovatului, precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni atît din partea acestuia, cît și a altor persoane.

Colegiul menționează că, instanța de apel întemeiat a constatat că prima instanță, la numirea pedepsei inculpatului C.Limintovschi, nu a ținut cont de persoana acestuia, de circumstanțele cauzei și de caracterul social periculos al infracțiunii săvîrșite de către acesta. Or, prima instanță urma să țină cont de scopul pedepsei penale, care este restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea de săvîrșire a noilor infracțiuni, atît din partea acestuia, cît și a altor persoane.

În prezența circumstanțelor descrise, Colegiul penal consideră legală concluzia instanței de apel referitor la înăsprirea pedepsei acestuia, deoarece pedeapsa stabilită de prima instanță nu este proporțională faptei comise de către inculpat.

Astfel, Colegiul penal remarcă că argumentele avocatului V.Valuța în numele inculpatului cu privire la stabilirea pedepsei sub formă de amendă, cu aplicarea prevederilor art.79 Cod penal, nu pot fi reținute în speța dată, deoarece toate motivele invocate în recurs în susținerea acestor argumente (inculpatul a recunoscut vina, s-a căit de cele comise, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii), deja au fost luate în considerație de instanța de apel la aplicarea pedepsei, cu aplicarea prevederilor art.364¹ Cod de procedură penală.

Instanța de recurs apreciază că, față de natura și gravitatea faptei comise, a circumstanțelor reale privind săvârșirea acesteia și a celor personale ale inculpatului, pedeapsa de 7 ani închisoare cu executarea ei reală, este aptă să conducă la realizarea scopurilor sancțiunii, contribuind la corijarea și reeducarea inculpatului, la formarea unei atitudini pozitive a acestuia față de fapta comisă.

Colegiul penal conchide că, la stabilirea pedepsei cu închisoarea instanța de apel, după cum rezultă din partea descriptivă a deciziei, și-a motivat soluția adoptată indicând din care motive a ajuns la concluzia că corijarea și reeducarea inculpatului C.Limintovschi pentru fapta comisă este posibilă doar cu aplicarea pedepsei închisorii reale pe un termen mai mare decât cel stabilit de prima instanță, astfel că temeiul invocat de partea apărării, precum că instanța nu și-a motivat soluția referitor la iraționalitatea numirii pedepsei inculpatului sub formă de amendă, în temeiul art.79 Cod penal, este neîntemeiat.

După cum s-a menționat mai sus, la numirea pedepsei inculpatului C.Limintovschi, instanța de apel a ținut cont de prevederile art.364¹ Cod de procedură penală, acesta beneficiind de o reducere cu o treime din limita de pedeapsă prevăzută de lege, adică din maximum și din minimum prevăzut de sancțiunea normei penale în baza căreia a fost condamnat. Prin urmare, Colegiul penal conchide că pedeapsa aplicată inculpatului este în limitele prevăzute de lege.

La fel, Colegiul penal remarcă că motivul invocat în recursul procurorului, precum că pedeapsa inculpatului V.Munteanu este prea blândă, la aplicarea căreia instanțele nu au ținut cont de prevederile art.61, 75 Cod penal, nu poate fi reținut, deoarece din conținutul deciziei instanței de apel, se observă că aceasta și-a motivat soluția adoptată în sensul oferirii răspunsurilor la motivele invocate de procuror în apel, în acest sens, precum și se constată că hotărârea atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Sancțiunea art.217 alin.(4) Cod penal prevede pedeapsa închisorii de la 1 la 6 ani. Prin sentință inculpatului V.Munteanu i-a fost stabilită pedeapsa de 11 luni și 29 de zile, la stabilirea căreia s-a ținut cont de prevederile art.61, 75 Cod penal, de gravitatea infracțiunii comise, de persoana inculpatului, că acesta a recunoscut vina, s-a căit sincer de cele comise, că are la întreținere un copil minor, pedeapsă ce a fost menținută și de instanța de apel, care a constatat că la stabilirea acesteia, prima instanță a ținut cont de circumstanțele atât atenuante prezente în cauză, cât și de prevederile art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, inculpatul beneficiind de o reducere cu o treime din limitele de pedeapsă prevăzută de lege, adică din maximum și din minimum prevăzut de sancțiunea normei penale în baza căreia a fost condamnat.

Prin urmare, Colegiul conchide că pedeapsa aplicată lui V.Munteanu este individualizată conform prevederilor legale.

Din acest punct de vedere se conchide că, de fapt, în cauză nu s-au comis erorile de drept la care se face referință în recursurile ordinare și, deci, nu persistă temeiurile de casare a soluției adoptate.

Concluzionând cele menționate, instanța de recurs consideră că în prezenta cauză nu se constată erori de drept prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6), 10) Cod de procedură

penală și, ca urmare, Colegiul conchide că lipsesc temeiuri de a casa hotărîrea atacată, deoarece pedeapsa inculpaților V.Munteanu și C.Limintovschi este stabilită în limitele prevederilor legale ce reglementează acest aspect.

În acest context, Colegiul penal constată că argumentele invocate de către procurorul C.Miron și avocatul V.Valuța în recursurile ordinare sînt neîntemeiate, fapt ce determină instanța de a decide asupra inadmisibilității recursurilor declarate, fiind vădit neîntemeiate.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Miron Constantin în privința inculpatului Munteanu Vitalie și avocatul Valuța Vladimir în numele inculpatului Limintovschi Corneliu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 februarie 2014, în cauza penală în privința lui Munteanu Vitalie și Limintovschi Corneliu, fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 02 iulie 2014.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Ion Guzun